

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

УДК 355.4:330.322.54:69.059

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2025.5/22>

Беліх І. В.

Запорізький національний університет

МЕХАНІЗМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ НА РІВНІ МІСЦЕВИХ ГРОМАД

У статті опубліковано результати досліджень механізмів та інструментів реалізації публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту на рівні місцевих громад. У тому числі розглядається можливість їх застосування в умовах воєнного часу та після-воєнного відновлення. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю посилення рівня цивільного захисту місцевих громад та відновлення Єдиної державної системи цивільного захисту на деокупованих територіях, зокрема в умовах реінтеграції.

Проведено аналіз міжнародного та українського досвіду реалізації публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту через призму десяти категорій проєктів різного характеру. Встановлено, що міжнародний досвід засвідчує ефективність застосування публічно-приватного партнерства через застосування фінансових, інституційних та законодавчих механізмів. Ці механізми забезпечують скорочення часу реагування, мобілізацію додаткових ресурсів та зменшення бюджетного навантаження.

Систематизовано дванадцять категорій організаційно-управлінських механізмів впровадження публічно-приватного партнерства на рівні місцевих громад.

Розроблено десять стратегічних напрямків вдосконалення організаційно-управлінських механізмів публічно-приватного партнерства: інтеграція цифрових екосистем управління, стандартизація процедур, фінансова інженерія, управління даними та аналітика, кадрове моделювання, механізми відповідальності стейкхолдерів, формування публічного діалогу, розвиток гнучких моделей контракування, застосування геоаналітики та трансфер міжнародних практик.

Проаналізовано дванадцять складних цифрових рішень для впровадження публічно-приватного партнерства та запропоновано концепцію Центру цивільної стійкості та безпеки як надсистемної координаційної інституції, що поєднує державу, бізнес, громади, донорські інституції та наукову спільноту в єдину екосистему готовності та реагування на надзвичайні ситуації.

Запропоновано створити системну цифрову архітектуру публічно-приватного партнерства на базі хмарної платформи, блокчейн-реєстрації, IoT-інфраструктури, QR-ідентифікації, віртуальних симуляцій та інтеграції з національним реєстром об'єктів готовності для забезпечення прозорості, ефективності та стійкості системи цивільного захисту місцевих громад.

Ключові слова: публічно-приватне партнерство, цивільний захист, місцеві громади, організаційно-управлінські механізми, цифрові технології, надзвичайні ситуації.

Постановка проблеми. В Запорізькому національному університеті проводяться дослідження стосовно застосування публічно-приватного партнерства (Далі – ППП) у сфері цивільного захисту (Далі – ЦЗ) на рівні місцевих громад. Досліджувана проблема мала актуальність за мирного часу,

коли ППП вивчалось як механізм, що здатний забезпечити сталий розвиток громад в умовах децентралізації публічної влади. Однак сьогодні потреба вивчення цієї проблеми загострилась і витікає вже з необхідності посилення рівня ЦЗ місцевих громад на фоні викликів, що спричинені

воєнними діями на території країни. В найближчому майбутньому, а також в середній перспективі з'явиться також запит на відновлення Єдиної державної системи цивільного захисту (Далі – ЄДС ЦЗ) на територіях України, де відбулась їх деокупація та почалась реінтеграція. В продовжуваній перспективі знову ж таки з'явиться запит на сталий розвиток громад. Постільки публічно-приватне партнерство являє собою співпрацю держави та приватного бізнесу, проведені дослідження показують, що застосування його механізму дозволяє досягти ефективної реалізації інфраструктурних проектів та надання послуг, які мають суспільне значення. Проведені дослідження теоретико-методологічних засад ППП у сфері ЦЗ на рівні місцевих громад вже привели до висновків для України, де рекомендується розробити гнучку систему правового регулювання, приділити особливу увагу механізмам стимулювання інвесторів, вдосконалити систему моніторингу та аудиту, запровадити механізми цифровізації управління ППП, створити фінансові інструменти, які дозволять диверсифікувати джерела фінансування та залучати інституційних інвесторів. Загалом такі дії дозволять зміцнити національну безпеку, підвищити ефективність управління кризовими ситуаціями та залучити приватний капітал до стратегічно важливих ініціатив. У сфері ЦЗ на рівні місцевих громад пропонується створити багатовимірну модель ППП, яка б могла поєднати сталий розвиток, інновації, прозорість, оперативність та технологічність. Однак на цьому шляху постає питання стосовно потреби у вивченні механізмів та інструментів реалізації ППП за визначених вище умов його застосування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення останніх досліджень та публікацій було спрямовано на аналіз теоретико-методологічних засад функціонування публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту, загальні висновки якого описані вище та включили в себе дослідження, що проводили Світовий банк та Європейська Комісія, а також дослідники Мушинська Н. Ю., Тараш Л. І., Делмон Д., Бородієнко О. В., Зленко А. М. На основі спільного аналізу цих досліджень, зроблено висновок, що поняття ППП проходить шлях від вузького, фінансово-інвестиційного трактування (Світовий банк) через організаційно-правові та управлінські аспекти (Європейська Комісія, Мушинська Н. Ю., Тараш Л. І.) до стратегічного підходу, що поєднує економічні, соціальні та політичні чинники (Делмон Д., Бородієнко О. В., Зленко А. М.)

[1, с. 34–35]. У ході цього аналізу було проведено вивчення досвіду методологічних підходів до реалізації публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту на рівні місцевих громад. Комплексний аналіз окремих досліджень, що провели Осборн С., Ходж Г. та Греве К., Ескомб Є.Р., Акінтоє А., Бек М., Хардкасл К., Бейн Р., Гатті С., Делмон Дж., Де Брюйн П. та Яннсен В., а також міжнародні інституції Економічна і соціальна комісія ООН для Азії та Тихого океану та Світовий економічний форум привели до просторового розуміння представлених ними різних організаційних моделей ППП, їх відмінностей та напрямків застосування. Було визначено, що ефективна імплементація ППП у сферу ЦЗ це синергія комплексної інтеграції інституційних, системних, правових, економічних та інноваційних механізмів. Встановлено, що синергія методологічних підходів у контексті війни та післявоєнного відновлення буде підсилювати спроможність системи ЦЗ до реагування на кризові ситуації. Встановлено, що синергія методологічних підходів створює основу для швидкого реагування системи ЦЗ шляхом інтеграції у військово-цивільні адміністрації, здатна забезпечувати координацію та безперебійне функціонування критичної інфраструктури; дає можливість оцінити рентабельність і доцільність проектів; дає можливість підвищити точність прогнозування і управління завдяки цифровим платформам та використанню великих даних; може забезпечити мінімізацію загроз та розробити механізми страхування воєнних ризиків. Саме на основі таких висновків у ході цього дослідження було запропоновано створення багатовимірної моделі ППП [2].

Наступним кроком цього аналізу було вивчення досвіду застосування існуючих організаційних моделей ППП в контексті їх реалізації у сфері ЦЗ. Шляхом порівняльного аналізу визначених моделей ППП встановлено, що вибір організаційної моделі ППП залежить не лише від економічних та інституційних чинників, а й від специфіки надзвичайних ситуацій (Далі – НС), у середовищі яких вона (модель) реалізується. На основі цього сформовано комплексне порівняння ключових підходів для визначення оптимальної моделі ППП. У ході дослідження існуючих моделей ППП було проведено аналіз їх ефективності застосування у сфері цивільного захисту [3].

Аналіз продовжився шляхом вивчення міжнародного та українського досвіду реалізації ППП у сфері ЦЗ. Аналіз міжнародного досвіду засвідчив ефективність ППП у сфері ЦЗ через застосу-

вання фінансових, інституційних та законодавчих механізмів, що забезпечують скорочення часу реагування, мобілізацію додаткових ресурсів та зменшення бюджетного навантаження. Український досвід демонструє активну адаптацію механізмів ППП в кризових умовах через ініціативи «Пункти Незламності», платформи «Dream», «Є-Допомога» та співпрацю з приватними компаніями, де приватний сектор часто відіграє провідну роль у логістиці та координації. Основними викликами залишаються відсутність єдиного правового поля ППП у системі ЦЗ, нечітка визначеність зон відповідальності, брак стимулів для бізнесу та обмежене залучення громад до управління проектами. Розвиток ППП у сфері цивільного захисту потребує переосмислення стратегічного підходу до партнерства як постійної моделі з інструментами взаємного доповнення, з чіткими механізмами взаємної відповідальності, прозорими форматами взаємодії та інституційним забезпеченням [4].

Постановка завдання. Метою статті є оприлюднення досліджень стосовно систематизації механізмів та інструментів реалізації ППП у сфері ЦЗ на рівні місцевих громад через аналіз міжнародного і українського досвіду, існуючих організаційно-управлінських механізмів впровадження та технологічних рішень, а також розробка концепції надсистемної координаційної інституції для посилення цивільного захисту місцевих громад в умовах воєнного часу та у повоєнний період.

Виклад основного матеріалу. Вивчення механізмів та інструментів реалізації ППП у сфері ЦЗ на рівні місцевих громад складається з аналізу міжнародного та українського досвіду реалізації ППП у сфері ЦЗ, організаційно-управлінських механізмів впровадження ППП на рівні місцевих громад та технологічних рішень до реалізації ППП у сфері ЦЗ.

Аналіз міжнародного та українського досвіду реалізації ППП у сфері ЦЗ переважно являє собою розгляд останніх досліджень та публікацій

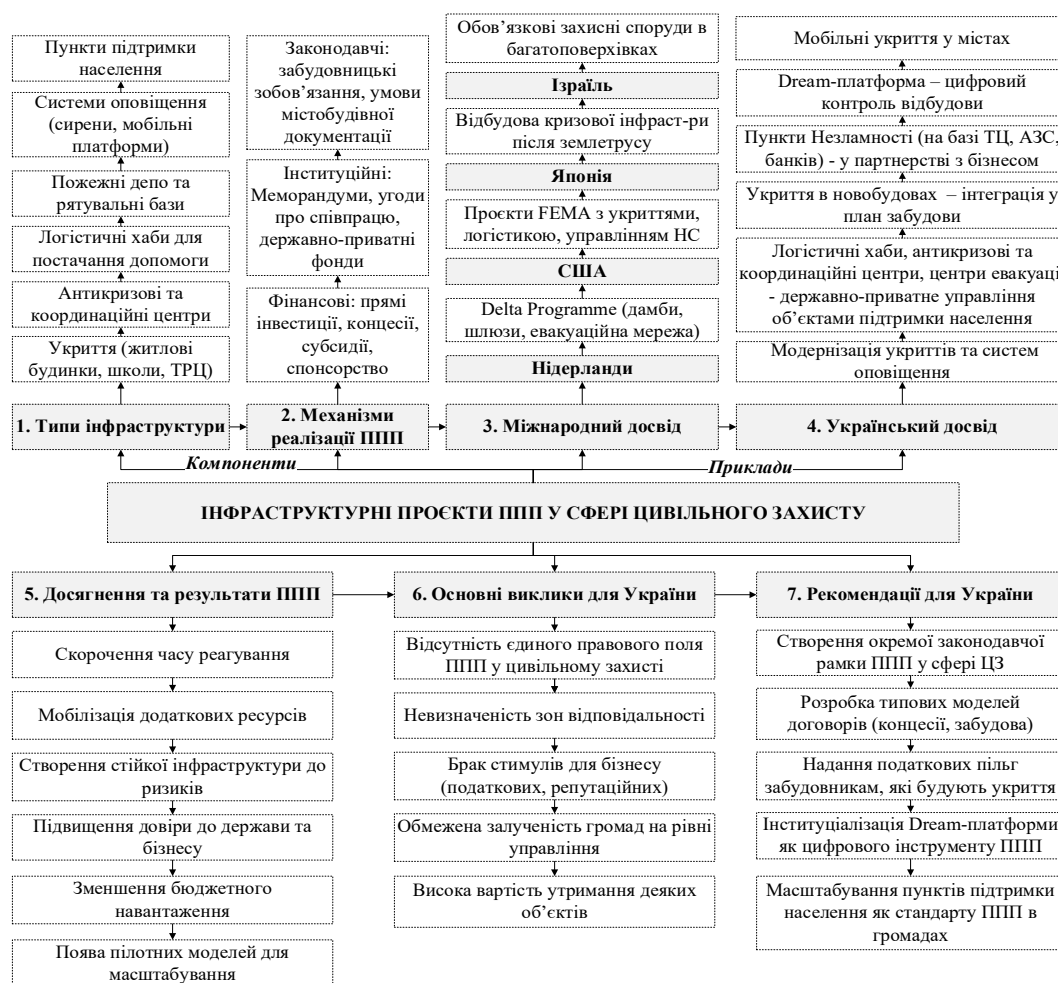

Рис. 1. Інфраструктурні проєкти ППП у сфері цивільного захисту

* Розроблено автором на основі джерел: [5, 6, 7, 8–13, 14–19]

і частково вже розкрито вище [1, 2, 3]. Він показав певні відмінності в механізмах реалізації ППП різних країн з причини відмінності в рівнях розвитку інфраструктури, правових систем домінуванні тих чи інших ризиків. На відміну від цього, певну схожість показала типологія проектів в різних країнах. Тому для їх спільного аналізу всі підслідні проекти було поділено на категорії та для всіх категорій було визначено загальні уніфіковані критерії. Після цього було проведено аналіз кожної із 10-ти категорій, а згодом загальний аналіз. Параметри, зокрема, наступні: сутність категорії партнерства, механізми реалізації, наявність практичного досвіду від реалізації міжнародного та українського. За цими параметрами досліджувались наступні категорії проектів: інфраструктурні, технологічні та цифрові, інформаційні та тренінгові, кібербезпека та захист даних, логістичні, фінансово – економічні, освітні, соціальні

та гуманітарні, екологічні, кластерні та мережеві проекти. Спочатку досліджувались закордонні проекти, згодом наявні українські, після чого було проведено загальний аналіз та сформовано висновки і пропозиції за категоріями. Для прикладу нижче наводяться результати одного аналізу, зокрема міжнародного та українського досвіду реалізації інфраструктурних проектів ППП у сфері цивільного захисту, (див. рис. 1).

Підсумки аналізу категорії залучення ППП до створення інфраструктурних об'єктів наступні. Досягнення та результати ППП: скорочення часу реагування, мобілізація додаткових ресурсів, створення інфраструктури стійкої до ризиків, підвищення довіри між державним і приватним партнерами, зменшення бюджетного навантаження, з'являються пілотні моделі ППП для їх подальшого масштабування. За результатами такого аналізу визначено можливості, можливі виклики та

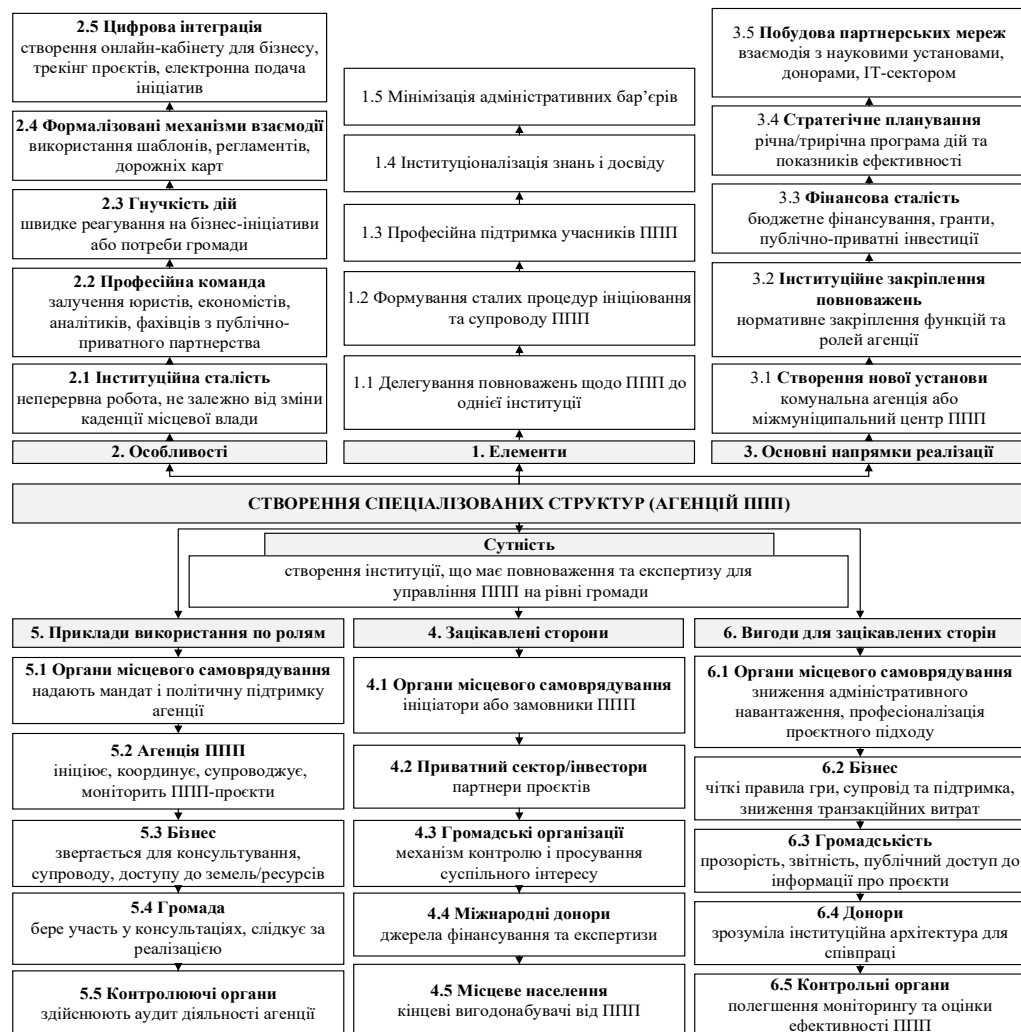

Рис. 2. Механізм впровадження ППП на рівні місцевих громад за категорією «Створення спеціалізованих структур (агенцій ППП)»

* сформовано автором на базі наступних джерел [20–25]

рекомендації стосовно застосування ППП в рамках ЄДС ЦЗ. Зокрема запропоновано рекомендації щодо створення законодавчих рамок, податкових стимулів та цифрових платформ для інституалізації публічно-приватного партнерства у системі цивільного захисту України [4].

Наступним кроком став аналіз організаційно-управлінських механізмів впровадження публічно-приватного партнерства на рівні місцевих громад України. Шляхом вивчення першоджерел визначено та систематизовано ряд існуючих категорій ключових механізмів впровадження ППП, зокрема таких як категорія створення спеціалізованих структур (агенцій ППП); інституалізація стратегічного планування; формування нормативно-правової бази на місцевому рівні; запровадження відкритих конкурсних процедур; механізми залучення громадськості та стейкхолдерів; утворення міжсекторальних координаційних рад; розробка типових форм доку-

ментів ППП; побудова системи моніторингу та оцінки проектів ППП; залучення незалежних експертів та консультантів; механізми фінансової підтримки з боку громади; впровадження цифрових платформ для управління ППП; використання аналітичних та геоінформаційних систем (ГІС) для прийняття управлінських рішень. До кожної з перелічених категорій було застосовано аналіз згідно встановлених критеріїв. Для прикладу аналізу (див. рис. 2). Результатом цієї частини дослідження стала розробка десяти стратегічних напрямків вдосконалення організаційно-управлінських механізмів ППП із відповідними рекомендаціями щодо їх модернізації та впровадження. Перелік стратегічних напрямків наступний: інтеграція цифрових екосистем управління; стандартизація процедур через правову уніфікацію; фінансова інженерія; управління даними та аналітика ефективності; кадрове моделювання та професіоналізація менеджменту;

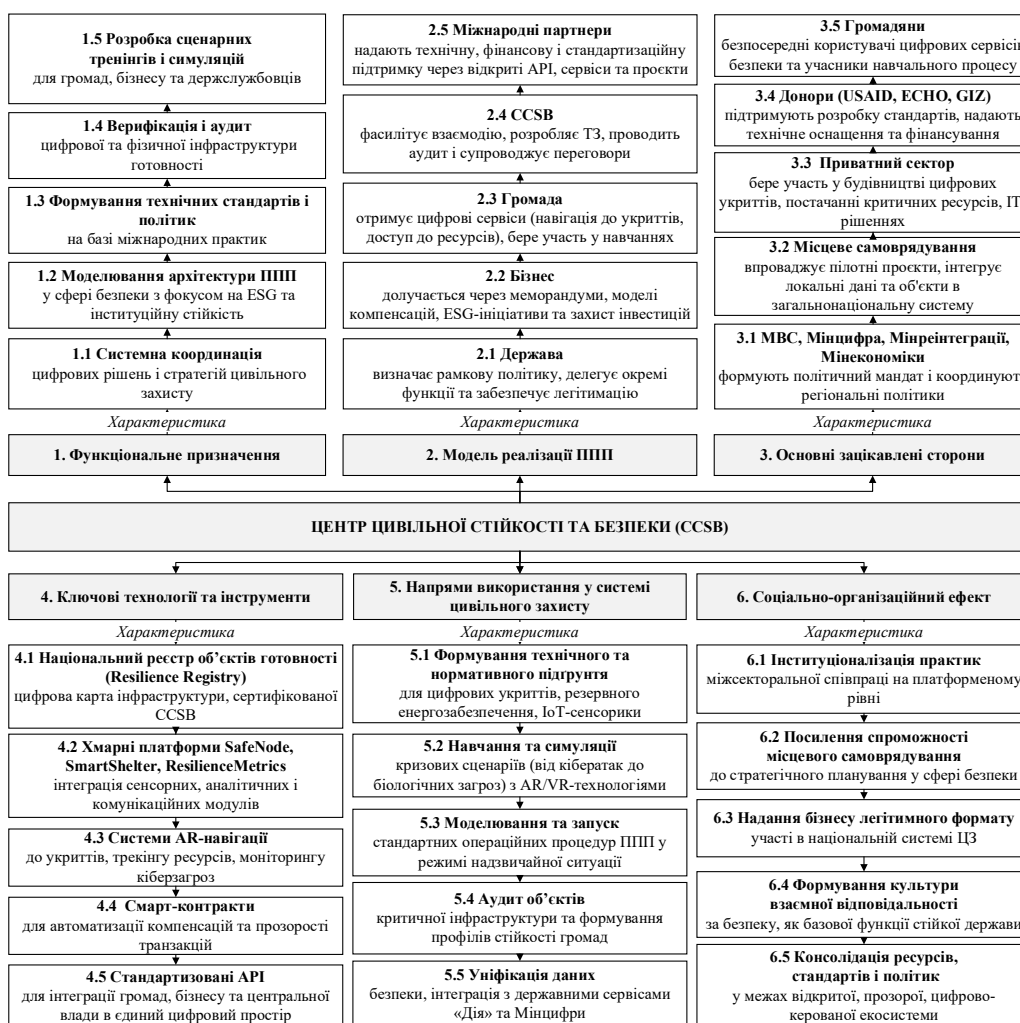

Рис. 3. Концепція «Центру цивільної стійкості та безпеки»

* Розроблено автором на базі наступних джерел [28–34]

механізми правової та репутаційної відповідальності стейкхолдерів; формування динамічної моделі публічного діалогу; розвиток гнучких моделей контракування; застосування геоаналітики та просторового моделювання; трансфер міжнародних інституційних практик та інновацій.

Таким чином було запропоновано інноваційне аналітичне поле для концептуалізації механізмів реалізації ППП у парадигмі «розумного» партнерства як основу для створення комплексної моделі інституційного дизайну на місцевому рівні. Констатовано факт того, що результати дослідження відповідають викликам сучасності і стратегічним орієнтирам сталого розвитку [26].

Далі, з урахуванням вже зроблених висновків проведемо аналіз технологічних рішень щодо реалізації ППП у сфері ЦЗ на рівні місцевих громад. Для чого проведемо аналіз дванадцяти обраних складних цифрових рішень, що застосовуються для впровадження ППП. [27]. На основі їх спільного аналізу було прийнято рішення про доцільність створення концепції «Центру цивільної стійкості та безпеки (CCSB)», який би поєднував представлені попередні принципи у єдину синергетичну структуру та здатна формувати надсистемну координаційну інституцію, див. рис. 3. Таке партнерство може існувати як на рівні громадської організації чи невеликого приватного бізнесу, так і масштабуватись до рівня державно-приватної установи, що працює у взаємодії з міністерствами чи відомствами та з міжнародними установами і донорами.

В основі діяльності центру цивільної стійкості та безпеки (CCSB) є імплементація стратегічних принципів interoperability, resilience-by-design та digital-as-core, які поєднують вимоги стандартів НАТО (Civil Preparedness, Resilience Metrics), ООН (Sendai Framework), ISO 22301 та орієнтацію на досягнення цілей сталого розвитку (SDG 11/13/16). Центр виконуватиме роль цифрового керованого хабу, який об'єднує дер-

жаву, бізнес, громади, донорські інституції та наукову спільноту в єдину екосистему готовності та реагування. Центр цивільної стійкості та безпеки (CCSB) виступає інституційно унікальним феноменом, що втілює парадигму інтегрованої безпеки через ППП на перетині цифрової трансформації, міжнародної стандартизації та нормативної адаптації. На відміну від традиційних організацій у сфері цивільного захисту, що здебільшого функціонують у межах вертикально централізованої адміністративної логіки, CCSB пропонує горизонтальну, відкрити, технологічно керовану модель, у якій принцип interoperability-first є не просто концептом, а конструкційною передумовою для синхронізації локальних ініціатив з глобальними безпековими архітектурами.

Висновки. В результаті дослідження сформовано критичну масу прикладних рішень та створено підґрунтя для стратегічного бачення переходу від фрагментованої інноваційності до інституціоналізованої цифрової стійкості.

Пропозиції. Розглядати результати дослідження як підґрунтя для розробки комплексної моделі інституційного дизайну ППП на місцевому рівні. Для реалізації ППП створити системну цифрову архітектуру, в якій кожен технологічний елемент виконує чітку функціональну роль у рамках ППП, а саме: хмарна платформа як центральний інструмент управління; інструменти блокчейн-реєстрації для забезпечення прозорості, захисту від маніпуляцій та миттєвої юридичної дійсності дій у рамках ППП; застосування IoT-інфраструктури та QR-ідентифікації для контролю в режимі реального часу запасів та розходу ресурсів у всіх структурних компонентах; застосування віртуальних симуляцій (AR/VR) для навчання, сертифікації та моделювання ситуацій; інтеграція з національним реєстром об'єктів готовності для верифікації, аудиту і класифікації учасників системи за рівнем стійкості.

Список літератури:

1. Беліх І. В. Сутність та особливості функціонування публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту. *Нотатки сучасної науки*. 2025. № 28. DOI: <https://doi.org/10.61718/nsn28.02>.
2. Беліх І. В. Методологічні підходи до реалізації публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту на рівні місцевих громад. *Advanced top technology*. 2025. № 13. DOI: <https://doi.org/10.61718/att13.02>.
3. Беліх І. В. Організаційні моделі реалізації публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту. *Crosspoint: науковий альманах*. Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2025. С. 23–26. ISBN 978-617-7886-81-4. DOI: <https://doi.org/10.61718/cros2025>.
4. Беліх І. В. Аналіз міжнародного та українського досвіду реалізації публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту. *Соціально-гуманітарний вісник*. 2025. № 60. С. 31–33. DOI: <https://doi.org/10.61718/sgv60.02>.

5. Кумачова А. С. Особливості залучення приватних інвестицій в інфраструктурні проекти України на умовах державно-приватного партнерства. *Ефективна економіка*. 2021. № 9. URL: <http://www.economy.pauka.com.ua/?op=1&z=9292> (дата звернення 31.10.2025). DOI: 10.32702/2307-2105-2021.9.95.
6. Нагорна О. В., Василенко Ю. В., Рябий Р. А., Мураховський М. Державно-приватне партнерство у відбудові України. *Актуальні проблеми економіки*. 2024. № 11 (281). С. 101–108. DOI: 10.32752/1993-6788-2024-1-281-101-108. URL: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2024/11/11.24._topic_Olha-Nahorna-Vasylyshen-Yurii-Riabyi-Rostyslav-Murakhovskyi-Maksym-101-108.pdf.
7. Малін О. Л. Аналіз розвитку державно-приватного партнерства в Україні та світі: якісні зміни та головні тренди 2020 року : аналітичний звіт. Одеса, 2020. 31 с. URL: https://economics.net.ua/files/analytics/2020_MOL.pdf.
8. Шилепницький П. І., Петрова І. П. «Комбіновані» моделі публічно-приватного партнерства для відбудови України. *Економічний вісник Донбасу*. 2023. № 2 (68). С. 154–164. DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2022-2\(68\)-154-164](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2022-2(68)-154-164).
9. NATIONAL DELTA PROGRAMME. URL: <https://english.deltaprogramma.nl/delta-programme> (дата звернення 28.12.2024).
10. FEMA. Assistance for Governments and Private Non-Profits After a Disaster. URL: <https://www.fema.gov/assistance/public> (дата звернення 31.10.2025).
11. Ізраїль ділиться з українцями досвідом безпечного будівництва. *hmarochos.kiev.ua*. 2022. URL: <https://hmarochos.kiev.ua/2022/12/16/roza-vijny-v-arhitekturi-izrayil-dilytsya-z-ukrayinczyamy-dosvidom-bezpechnogo-budivnyctva/> (дата звернення 31.10.2025).
12. Learning from Japan: PPPs for infrastructure resilience. *World Bank Blogs*. URL: <https://blogs.worldbank.org/en/ppps/learning-japan-ppps-infrastructure-resilience> (дата звернення 31.10.2025).
13. Круглов В. В. Розвиток державно-приватного партнерства в Україні: механізми державного регулювання : монографія. Харків: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2019. 252 с. URL: <https://surl.li/ijmnsf> (дата звернення 31.10.2025).
14. Як працюють різні галузі та компанії в умовах війни. *sensor.net*. URL: <https://sensor.net/ua/r3333557>
15. CSR-UKRAINE. Каталог внеску бізнесу в Перемогу в російсько-українській війні. URL: <https://csr-ukraine.org/catalog-actions-of-companies-in-the-russian-ukrainian-war/> (дата звернення 31.10.2025).
16. Галузева виставка «Security 2.0» : вебсайт. URL: <https://tsyvilnyi-zakhyst.bezpeka.ua/> (дата звернення 31.10.2025).
17. Пункт незламності. URL: <https://nezlamnist.gov.ua/> (дата звернення 31.10.2025).
18. Dream. Цифрова екосистема для підзвітного управління відновленням. URL: <https://dream.gov.ua/ua> (дата звернення 31.10.2025).
19. WIZARD WARFARE Ukrainian Technological Developments Overview. URL: https://www.jhuapl.edu/sites/default/files/2025-01/WizardWarfare_final.pdf (дата звернення 31.10.2025).
20. About PPP Agency of Ukraine. The State Organization Agency on Support Public-Private Partnership. URL: <https://pppagency.gov.ua> (дата звернення 31.10.2025).
21. Tipu W. A., Yousaf T. Agency theory in public-private partnership projects. *Administrative and Management Sciences Journal*. 2022. Vol. 1, № 1. P. 71–78. DOI: [https://doi.org/10.59365/amsj.1\(1\).2022.29](https://doi.org/10.59365/amsj.1(1).2022.29).
22. Parker D. W., Dressel U., Chevers D., Zeppetella L. Agency theory perspective on public-private partnerships: International development project. *International Journal of Productivity and Performance Management*. 2018. Vol. 67. DOI: <http://dx.doi.org/10.1108/IJPPM-09-2016-0191>.
23. Yallow A. T., Juusola H., Ahmad I., Törmälä S. Exploring principal-agent theory in higher education research. *Working Papers in Higher Education Studies*. 2018. Vol. 3. P. 78–98.
24. Xu H. Does government support affect private partners' profitability in public-private partnerships? Evidence from China. *Humanities and Social Sciences Communications*. 2023. Vol. 10, Article 223. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41599-023-01723-w>.
25. de Bengy Puyvallée A. The rising authority and agency of public-private partnerships in global health governance. *Policy and Society*. 2024. Vol. 43, № 1. P. 25–40. DOI: <https://doi.org/10.1093/polsoc/puad032>.
26. Беліх І. В. Організаційно-управлінські механізми впровадження публічно-приватного партнерства на рівні місцевих громад. *Креативний простір*. 2025. № 32. С. 39–40. DOI: <https://doi.org/10.61718/crp>.
27. Беліх І. В. Технологічні рішення щодо реалізації публічно-приватного партнерства у сфері цивільного захисту на рівні місцевих громад. *Нотатки сучасної науки*. 2025. № 29. DOI: <https://doi.org/10.61718/nsn29.01>.
28. NATO's Resilience Concept and Ukraine. URL: https://prismua.org/wp-content/uploads/2021/12/NATO_resilience_.pdf (дата звернення 31.10.2025).
29. Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030. URL: <https://sdgs.un.org/sites/default/files/publications/2157sendaiframeworkfordrren.pdf> (дата звернення 31.10.2025).

30. ISO 22301 is the international standard for Business Continuity Management Systems (BCMS). URL: <https://www.iso.org/ru/standard/75106.html> (дата звернення 31.10.2025).
31. The 17 Goals | Sustainable Development. SDG 11/13/16. URL: <https://sdgs.un.org/goals> (дата звернення 31.10.2025).
32. Дія: Державні послуги онлайн. URL: <https://diia.gov.ua> (дата звернення 31.10.2025).
33. Global Government Technology Centre Ukraine. URL: <https://www.kyivgovtechcentre.org/home> (дата звернення 31.10.2025).
34. ESG (environmental, social, governance) UA NvD Platform. URL: <https://esg-ua.team> (дата звернення 31.10.2025).

Bielikh I. V. MECHANISMS AND TOOLS FOR IMPLEMENTING PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN THE FIELD OF CIVIL PROTECTION AT THE LEVEL OF LOCAL COMMUNITIES

The article publishes the results of research on the mechanisms and instruments for implementing public-private partnerships in the field of civil protection at the level of local communities. It also considers the possibility of their application in wartime and post-war reconstruction. The relevance of the study is due to the need to strengthen the level of civil protection of local communities and restore the Unified State System of Civil Protection in the deoccupied territories, in particular in the context of reintegration.

An analysis of international and Ukrainian experience in implementing public-private partnerships in the field of civil protection was conducted through the prism of ten categories of projects of various nature. It was established that international experience demonstrates the effectiveness of public-private partnerships through the use of financial, institutional and legislative mechanisms. These mechanisms ensure a reduction in response time, mobilization of additional resources and a reduction in the budget burden.

Twelve categories of organizational and managerial mechanisms for implementing public-private partnerships at the level of local communities were systematized. Ten strategic directions for improving the organizational and management mechanisms of public-private partnership have been developed: integration of digital management ecosystems, standardization of procedures, financial engineering, data management and analytics, personnel modeling, stakeholder responsibility mechanisms, formation of public dialogue, development of flexible contracting models, application of geoanalytics and transfer of international practices.

Twelve complex digital solutions for the implementation of public-private partnership have been analyzed and the concept of the Center for Civil Resilience and Security as a supra-system coordination institution that combines the state, business, communities, donor institutions and the scientific community into a single ecosystem of preparedness and response to emergencies has been proposed.

It is proposed to create a systemic digital architecture of public-private partnership based on a cloud platform, blockchain registration, IoT infrastructure, QR identification, virtual simulations, and integration with the national register of preparedness facilities to ensure transparency, efficiency, and sustainability of the civil protection system of local communities.

Key words: public-private partnership, civil protection, local communities, organizational and management mechanisms, digital technologies, emergencies.

Дата надходження статті: 31.10.2025

Дата прийняття статті: 20.11.2025

Опубліковано: 29.12.2025